

gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemanje za celo leto 6 kron, za pol leta 3 krone in za četrto leta 1 krono 50 vin., — po pošti prejemanje pa za celo leto 7 kron, za pol leta 3 krone 50 vin., za četrto leta 1 krona 80 vin. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 80 vin. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (inserte) vzprejmlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 16 vin., za dvakrat 24 vin., za trikrat 30 vin. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 2. maja 1902.

Politični oddelek.

Kongres slovanskih časnikarjev.

Letošnji shod slovanskih časnikarjev se bo vršil o Binkoštih v Ljubljani. Po vsem, kar je doslej čuti, bo udeležba jako znatna, če pa bo kongres tudi rodil kaj praktičnega sadu, to je drugo vprašanje.

Doslej so se vršili trije shodi slovanskih časnikarjev. Prvi je bil v Pragi, drugi v Krakovu, tretji v Dubrovniku. Pred vsakim teh kongresov se je v prvi vrsti povdarjala njegova velika politična naloga, poglobiti in utrditi vzajemnost mej avstrijskimi Slovani in zbližati posamezne slovanske narode, da se sčasoma združijo v močno falango proti skupnim sovražnikom. Šele v drugi vrsti se je povdarjala organizacija slovanskega časnikarstva v svrhu emancipacije od nemškega časopisja.

Dosedanji kongresi niso rodili sadu. V političnem oziru že celo ne. Pri vsakem teh kongresov so nastale razprtije, prišlo je do mučnih prizorov in so se le poglobila stara nasprotja. Zlasti drastično se je to pokazalo na shodu v Dubrovniku, ki se je vršil v znamenju srbsko-hrvatskega razpora in silno distiral prav tiste, ki so najbolj goreli za kongrese ter si od njih največ obetali. Da se tudi glede organizacije slovanskih časnikarjev na teh treh shodih ni ničesar pozitivnega storilo, je znana stvar.

Z ozirom na te neprijetne skušnje pri prejšnjih kongresih se hoče letos politična vprašanja sploh postaviti popolnoma v ozadje oziroma jih povsem izključiti, in shodove razprave omejiti zgolj na stanovske zadeve oziroma na vprašanje, ki se strogo tičejo časnikarstva.

To stališče je popolnoma pravilno. Tudi v drugih narodih se bavijo časnikarski shodi jedino-le s strokovnimi zadevami in ne z reševanjem političnih zadev.

Toda: Ako je časnikarskemu shodu namen zgolj strokoven, potem bi se bil moral pripravljati odbor tudi sam po tem ravnati in opustiti vse, kar vzame temu shodu njegov pravi značaj in zamore provzročiti razpore. To pa se ni zgodilo.

Na dnevnem redu je na pr. predavanje o Juriju Križaniču kot predstavitelju slovanske vzajemnosti. Križanič je gotovo jako interesanten pojav v zgodovini slovanskih narodov, ali to je gotovo, da se mnogi nikakor ne strinjajo z njegovimi nazori in da pride lahko na časnikarskem shodu radi teh nazorov do takšnih protestov, kakor jih je provzročil profesor Zdziechowski v Dubrovniku, ko je oznanjal evangelij ruskega filozofa Surovina. Mi na pr. nikakor nismo ne Križaničevih ne Surovinovih mislij, nego stojimo na stališču, ki ga je označil Havliček.

Pa storila se je še druga napaka. V isti sapi, ko se zatrjuje, da bo shod zgolj strokoven shod, s katerega so izključeni politični, verski in drugi prepri, v isti sapi se tudi naznanja, da so poleg časnikarjev vabljeni tudi razni imenitniki, to je politične osebe. Ako ima časnikarski shod nepolitičen, strogo strokoven značaj, potem ne vemo, čemu se vabijo možje, ki niso časnikarji, ampak k večjemu časnikarski kibici, možje, ki časnikarstvo k večjemu porabljajo v svoje bodisi politične ali osebne namene, sicer pa nimajo pri časnikarstvu direktnih interesov.

Na Francoskem in v Nemčiji se vrše vsako leto časnikarski kongresi ali vsi so strogo strokovnega značaja in udeležujejo se jih samo časnikarji po popoklicu. Kadar se bodo tudi slovanski časnikarski kongresi vršili v tem okviru, bodo imeli tudi uspehov, prej pa najbrže ne.

Narod slovenski!

Letos, ko se je vsa slovenska domovina v lepi slogi zavzela za najvišjo šolo, za slovensko vseučil-